

نگاه، Business Monitor International، لندن

چشم‌انداز اقتصادی نفتی

ایران هستند، تحت فشار قرار می‌دهد تا جایی که حتی یک شرکت هندی، مجبور به توقف عرضه بنزین به جمهوری اسلامی ایران شد. لذا با توجه به همه این مسایل، می‌توان سال آینده ایران را از جمیع جهات، با مشکلات عدیده‌ای عجین دانست.

بودجه منهای نفت

بر اساس گزارش اپک، در حالی که بسیاری از دولت‌ها در پاسخ به بحران مالی جهانی به ارایه بسته های محرك اقتصادی اقدام کرده‌اند، دولت ایران نیز در حالی بودجه سال آینده را به مجلس ارایه کرد که اعلام کرده بود در تنظیم بودجه، رویکردی محتاطانه اتخاذ کرده است. اگرچه بودجه قبلی دولت ایران با ۱۹ درصد افزایش هزینه‌ها همراه بود، در بودجه جدید، کاهش ۲/۵ درصدی هزینه‌ها پیشنهاد شده است. کل هزینه‌های دولت ۰۲۷ هزار و ۸۲۷ تریلیون ریال پیش بینی شده که بخش اعظمی از کل این بودجه به شرکت‌ها و مؤسسات دولتی اختصاص یافته است. گفتنی است رقم بودجه عمومی دولت ایران معادل ۸۹۰ تریلیون ریال می‌باشد که این میزان ۳ درصد بیشتر از بودجه سال ۸۷ است. به علاوه، کل درآمدهای نفتی ایران در سال مالی آینده ۳۷ میلیارد دلار پیش بینی شده است که در مقایسه با بودجه سال گذشته، کاهش ۴۰ درصدی را نشان می‌دهد.

بر همین اساس، اپک در گزارش خود پیش بینی کرده است که قیمت نفت ایران در سال ۲۰۰۹ به طور میانگین به بشکه‌ای ۴۰/۹۲ دلار در روز خواهد رسید و سهم ایران از تولید آن به ۳ میلیون و ۷۶۱ هزار بشکه در روز خواهد رسید. این نشان‌دهنده آن است که از ۲۸ میلیون بشکه تولید شده در روز توسط اپک در سال ۲۰۰۹ میزان ۱۳/۴ درصد به ایران اختصاص دارد.

به هر حال دولت ایران به افزایش ۶۱ درصدی درآمدهای غیر نفتی، به ویژه از طریق افزایش مالیات که حدود ۳۰ درصد کل درآمدهای غیر نفتی را تشکیل خواهد داد، امیدوار است. ■

کاهش درآمد نفتی، کسری بودجه گستردگی، تورم، بیکاری، کاهش سرمایه‌گذاری‌های خارجی و ده‌ها تیتر بر جسته از مشکلات، اقتصاد ایران را در سال آتی تهدید می‌کند؛ اقتصادی که درگذار سیاست انتخابات قرار گرفته است.

برخلاف آنچه برخی از دولتمردان ایرانی به آن معتقدند، ارزوای نسبی بین المللی ایران، این کشور را در برابر مشکلات اقتصاد جهانی در سال آینده حفظ نخواهد کرد، چراکه کاهش بهای نفت در کنار کاهش چشمگیر رشد اقتصاد جهانی، در سال ۲۰۰۹ می‌تواند بروز چالش‌های سیاسی و اقتصادی شگرفی برای چهارمین تولیدکننده نفت جهان باشد. همچنین پیش‌بینی می‌شود که رشد محصول ناخالص داخلی ایران به کمترین حد خود در دهه گذشته بررسد؛ هرچند انتظار می‌رود این کاهش به صورت تدریجی باشد. دولت ایران برخلاف سایر کشورهای نفتی، به علت ناکامی در حفظ بودجه مازاد خود در دوران رونق نفت، شرایط مساعدی را به این که پیش از ۶۰ درصد درآمدهای بودجه‌ای ایران به فروش نفت متنکی است، چشم‌انداز مالی این کشور در سال آتی بسیار خیم می‌نماید، به طوری که انتظار نخواهد داشت. کاهش نقدینگی ارزی در این کشور و افت درآمدها - چه در ایران و چه در دیگر کشورها - ایران را در وضعیت نامناسبی قرار خواهد داد؛ وضعيتی که پیش از این نیز در تنظیم بودجه ایران مقبول شده است. در عین حال، انتخابات ریاست جمهوری در ایران که با افت رشد اقتصادی در این کشور همزمان شده است، یک همه پرسی بر مدیریت دکتر محمود احمدی نژاد، به خصوص در عرصه اقتصادی خواهد بود.

البته هنوز فهرست رسمی نامزدهای ریاست جمهوری نهایی نشده است، اما انتظار می‌رود که دکتر احمدی نژاد علیرغم حضور رقبایی جدی چون محمدباقر قالیباف، شهردار محافظه‌کار تهران و سید محمد خاتمی، رئیس جمهور سابق ایران، بار دیگر به عنوان رئیس جمهور ایران انتخاب شود. در سطح بین المللی هم مادامی که سوء ظن آمریکا نسبت به

پیش‌بینی اپک در مورد قیمت نفت در سال ۲۰۰۹

